

УЛРИХЪ.

Господа! Рануки е капетанинъ, но той са изрази лошаво. Той искаше да каже само, че ние сме длъжни да бждеме безъ милость къмъ партията на графътъ.

РАНУКИ.

Безъ съмнѣние.

МЮНИУСЪ.

Ако четата на капетана Рануки влѣзе въ нашата махала, то ние ще да останеме по къщата си да вардиме жените си и имотътъ си.

РАНУКИ.

Евреину! ако ти оскъжбявашъ четата ми, то оскъжбявашъ и мене.

МЮНИУСЪ.

Тоя човѣкъ е грабителъ, добри мои господари! Той ми е длъженъ 200 гулдена, които е заѣлъ отъ мене съ лъжовни залози.

РАНУКИ.

Евреину! ти си лошавъ измѣнникъ.

МЮНИУСЪ.

Той обира хората ноще.

РАНУКИ.

Трѣба да ви кажа право, че това не може вече да са тѣрпи. (Изважда своята дълга сабля изъ ножните и скача доле отъ катедрата.)

УЛРИХЪ (са хвърга на срѣща му).

Рануки и ти чифутину, не искате ли вие да ни